

ΤΡΙΓΛΙΑ

'Εφημερίδα Συλλ

26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1978

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 15

ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΚΟΜΝΗΝΩΝ 21

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. 220.484

» 236.206

Εμβόσματα
και δημοσιεύσεις
εις κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κομνηνών 21, Θεσ) νίκη



ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΩΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Τò χρονογράφημά μου

ΒΟΗΘΗΣΕ ΜΑΣ!

(Άνοικτη επιστολή στον Μαμαριώτατο Άρχιεπίσκοπο Άθηνών και Πάσης Ελλάδος) ===

Τού κ. Γ. Χατζηναστασίου

Μακαριώτατε,

Αυτός που ευσεβάτως Σας γράφει κατάγεται από χωριό πανάρχαια ΕΛΛΗΝΙΚΟ. Και όχι μόνο τουτο. Άλλα και καθύρτια ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΚΟ. Και ούτε μόνχα αυτό. Γιατί απ' την ΤΡΙΓΛΙΑ, τής Μ. 'Ασίας, ξεπρόβαλλαν προσωπικότητες με ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ Χριστιανική ακτινοβολία. Άλλα και με πανθενικά και ανθρωπιστικά αίσθηματα.

Τò παλαιόν Βρύλλειον η κοινώς Τρίγλια είναι ή άρπαγμένη απ' τούς Τούρκους γεννέτερα μίνα. Έκατοντάδες χρόνια π.Χ. αποτέλεσε προπύργιον τών Άθηνάϊων έναντι τής άσιατικής στέππας. Έπί Έλληνικής Βυζαντινής Αυτοκρατορίας ήταν κατάσπαρτο από Χριστιανικά Μοναστήρια.

Αυτό τò απλό χωριουδάκι πρόσφερε στο σύγχρονο Χριστιανισμό τόν ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ.

Στό χωριό αυτό γεννήθηκε ο ΑΝΘΡΩΠΟΣΩΤΗΡΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΒΟΥΝΙΔΗΣ, πού έσωσε, τò 1922 με τὰ καρδιά του χιλιάδες ψυχές.

Άπ' την Τρίγλια προέρχεται ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΧΡ. ΣΑΠΑΡΗΣ.

Άπò εκεί κατάγεται ή σύγχρονη μεγάλη Έθνηκή δωρήτρια, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΤΣΑΚΩΝΑ.

Κάποια άναλογη Χριστιανική και Έθνηκή φλέβα έχουν και οι υπόλοιπες χιλιάδες ψυχούλες, τών Τριγλιανών, που κυνηγημένες από τούς τσέτες τò 1922 άραξαν στη ΜΑΝΝΑ ΠΑΤΡΙΑΔΑ, για να μη τουρκέψουν.

Και οι εκεί πάμπλουτοι Τριγλιανοί έφθασαν έδω πεινασμένοι, ταλαιπωρημένοι και δίχως ρούχα. ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΓΥΜΝΟΙ. Γιατί τήν σωματική τους γήμνια τή σκέπαζε ψυχικά, ή Ιερότης τών άγιων κειμηλίων που μετέφεραν, σαν πατροπαράδοτα Χριστιανικά φυλακτά, απ' τὰ άγιασμένα τους χώματα. Ένα Ιερό παμπάλαιο Εὐαγγέλιον τού χωριού τούς οι Τριγλιανοί δέν τò έγκατέλειψαν στη μανία τών Τούρκων. Και αυτοί άραξαν στη Ραφήνα Άττικής. Από αυτό τò Εὐαγγέλιον έπαίρναν θάρρος στη σκέψη ότι, ελα τάχασαν για να μείνουν Έλλη-

νες, δέν άπόλεσαν, όμως, τή θαθεία ΠΙΣΤΙ τούς στο ΘΕΟ τών παππούδων τους».

Επόμενος και ή Ραφήνα ν' απέκτα κι Εκκλησία. Έτσι, οι Τριγλιανοί κάτοικοί της άπέθεσαν ΕΚΕΙ τò Ιερό τούς αυτό κειμήλιο. Που δέν ήταν περιουσία τής Εκκλησίας Ραφήνας. Άλλα για να μη χαθεί. Μα και για να τò προσκυνούν κάθε Κορική έξοι τούς. Για να θυμίζει σ' αυτούς, στα παιδιά και σ' άγγόνια τούς, τίσ άπύθμενες Χριστιανικές ρίζες και τήν πίστι τούς σ' αυτές. Οπότε...

...τήν θην Ίανουαρίου 1972 ό τέως Άττικής Νικόδημος και νυν Έλους, Ιερούργησε στη Ραφήνα. Αντελήφθη όμως και τήν ύπαρξη τού Εὐαγγελίου. Σε λίγο τò μετέφερε με τόν Διάκονό του στο αυτοκίνητό του. Και σήμερα τò Ιερό μας αυτό, ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ κειμήλιο, δρίσκειται στην Ίερά Μητρόπολι Άττικής.

Μακαριώτατε,

Τò Εὐαγγέλιον αυτό δέν είναι περιουσία τής Εκκλησίας, ώστε ν' άφαιρεθεί απ' τόν Ίερό Ναό τής Ραφήνας, όπου οι Ιδιώται πρόσφυγες τò απέθεσαν για φύλαξη και για κοινό πετριωτικό τούς προσκύνημα. Πικρία δακυμάζει τώρα μιά όλόκληρη κωμόπολις απ' τόν άποχωρισμό της από Ίερό κειμήλιο, που οι κάτοικοί της τò έσωσαν με κίνδυνο τής ζωής τούς.

Καταφεύγω, με τήν ευχή όλων τών συμπατριωτών μου, ευσεβάτως, στην Ίερή Σας Μακαριότητα, με τήν δεδαϊστικότητα ότι σαν Κορυφή τής Χριστιανικής μας πατρίδας και ως Έλλην, θα κατανοήσετε τόν ψυχικό πόνο ένός τέτοιου φιλόχριστου ποιμνίου, και θα διατάξετε τήν επιστροφή τού Εὐαγγελίου μας στην Εκκλησία Ραφήνας. Στο κάτω-κάτω τί ζητούμε; Να μίς ενθαρρύνετε με τήν ύψηλόβαθμο πνευματική Σας περί δικαίου κρίσι, στην πίστι μας στα Ιερά μας. Έπιτρέψτε μας να άσπαζόμαστε τò Εὐαγγέλιον τών προγόνων μας και τής προδομένης και άρπαγμένης Πατρίδας μας. Άλλοι έφταξαν και έξοριστήκαμε έμεις έδω. Έδω, τώρα, θα άπογυμνωθούμε κι



Άναστάσιμος

ΔΕΥΤΕ ΛΑΒΕΤΕ ΦΩΣ...

Τού κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΥΔΟΚΙΜΟΥ

Μυριάδες τὰ λευκά κεριά — επίγεια άστέρια — στις λαμπρόφες Εκκλησιές και στών πιστών τὰ χέρια σε στράτες πολυάνθρωπες και σε στενά δρομάκια σε πολιτείες φαναχτές, συ φτωχοχωριουδάκια μέσα σε δάση, σε δρυμούς και σε βοσκών καλύβες κάνουνε παιχνιδίσματα με τίσ δροσοσταλίδες, που σαν διαμάντια άτίμητα και σαν μαργαριτάρια σκόρπισε ή νύχτα τ' Άπριλιού στα κλώνια, στα χορτάρια.

Σε μονοπάτια περπατούν σαριμένα χαμομήλι και φέρνουνε τò Άγιο Φώς ν' ανάψουν τò καντήλι να φέξουνε τού σπιτικού τήν κάθε μιά γωνίτσα και στο τραπέζι να στηθούν που άχνίζει ή μαγειρίτσα.

Χριστός Άνέστη Χριστιανοί, χαρήτε και γιορτάστε κι' όσοι θλιμμένοι στην ψυχή έλπίζετε, μη φοβάστε. Ό πόνος πάνω στον Σταυρό δέν κράτησε αιώνια ο Ήλιος τής Άνάστασης τὰ έλυωσε τὰ χιόνια.

Έτσι για σας κάποιος Λαμπρός ήμέρα θα χαράξει και τὰ σκοτάδια τής ψυχής θα διώξει, θα τάράξει και θα θρονιάσει μέσα σας παρηγοριά κι' έλπίδα κάποιου λαμπριάτικου κεριού τρεμάμενη άχτίδα.

Χριστός Άνέστη! Άπ' τής ψυχής τὰ σκοτεινά τὰ δάθη άς σκορπιστούνε σαν καπνός τὰ μίσση και τὰ πάθη κι' όπως Έκείνος στο Σταυρό άφες αυτοίς άς πούμε για 'κείνους που μίς πίκραναν, γι' αυτούς που μίς μισούνε.

Άγκαλιαστήτε σήμερα όλοι, έχθροι και φίλοι και τής Άγάπης στις καρδιές ο ήλιος ν' ανατείλη.

Και τò Άνέσπερο τò Φώς άς καίει στην ψυχή μας και άς φωτὰ παντοτεινά τή στράτα τής ζωής μας.

**Τριγλιανοί
διαβάζετε τὰ
«ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ
ΝΕΑ»
είναι ή
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΣΑΣ**

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Άπό συνεντεύξεις
Γερόντων
Πατριωτών
Γραμμένα από
τόν Νικ. Μπόλκαν

Ο Σύλλογος
Τριγλιανών
εϋχεται
σε όλους
τούς συμπατριώτες
Καλό Πάσχα

Στην Τρίγλια ύπάρχει ή λαϊκή παράδοση για τήν δάφνη και τò δενδρόλιθιανο. Η παράδοση γεννήθηκε από τόν λαόν κατά τήν λειτουργία τού Μεγάλου Σαββάτου. Όταν ο Ιερέας έξέρχεται από τò Ιερόν Βήμα, κρατά δίσκο και διασκορπίζει φύλλα δάφνης στην Εκκλησία ψάλλοντας «Άναστήτω ο Θεός!» Τὰ φύλλα αυτά τὰ πατούν οι Χριστιανοί γιατί τὰ θεωρούν προσδοτικά, επειδή πρόδωσαν τόν Χριστό, που ήταν κρυμμένος πίσω από τούς κλώνους τής δάφνης, όταν τόν κυνηγούσαν τήν Μεγάλη Τετάρτη για να τόν συλλάβουν οι Ίουδαίοι, γιατί έλεγε τόν εαυτόν του «υιόν Θεού». Πράγματι ή παράδοση άναφέρει ότι ο Χριστός φοβόμενος τήν σύλληψη έγγήκε έξω από τὰ Ίεροσόλυμα και προσπάθησε να κρυφθή πίσω από τò δενδρόλιθιανο στην όδη προς τò Όρος τών Έλαιών. Περνώνας οι Ίουδαίοι κοντά από τò δενδρόλιθιανο τόν ρώτησαν έάν είδε τόν λεγόμενον Ίησούν, αλλά τò δενδρόλιθιανο άπάντησεν ότι δέν είδε τόν άνθρωπον και οι Ίουδαίοι πέρασαν και έφυγαν. Έπειδή όμως τὰ φύλλα τού δενδρόλιθιανου δέν άποτελούσαν άσφαλή κρυψώνα ο Χριστός κρύφθηκε πίσω από τήν παχειά δάφνη που τόν έκρυψε τελείως. Όταν γύρισαν πίσω οι διώκτες τού Χριστού, ρώτησαν τήν δάφνη έάν είδε τόν Χριστό και αυτή έσπυσε και τότε οι Ίουδαίοι τόν είδαν, τόν συνέλαβαν και τόν πήγαν για άνάκριση. Γι' αυτό τήν μέν δάφνη καταπατούν οι Χριστιανοί τήν ήμέραν τού Μεγάλου Σαββάτου, τόν δέ δενδρόλιθιανο τόν μωράζουν οι Ιερείς κατά τήν ήμέρα τής έορτής τής Σταυροπροσκυνήσεως.

Κατά τήν Μεγάλη Πέμπτη τὰ παιδιά ψάλλον στην Εκκλησία τόν θρήνον αυτόν.
«Σήμερα μαυρός ο ουρανός, σήμερα μαύρη ήμέρα που σταυρώσαν τò Χριστό, οι άνομοι οι Έβραίοι. Σήμερα ο κόσμος τρέμεται και τὰ βουνά ραγίζουν. Τρία καρφιά παράγγειλαν για να τόνε σταυρώσουν και 'κείνοι οι άθεόφοβοι πιάζουν και φτιάσουν πέντε.
ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελ.

ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Υπό τις καμένες ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ - ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΧΑΡΕΣ

Της κ. Κατ. Σαρρή

Τή λέξη γάμος οι γονείς μας δέν τήν χρησιμοποιούσαν σχεδόν ποτέ από συτολή τόν Ίλεγαν χαρά. (Στή χαρά σου θά κουβάλω νερό με τὸ κόστινο) Ίλεγαν ν' άστειευθοῦν. Μά ήταν πραγματική χαρά ἔχι μό νο στο σπιτικό πού συνέβαινε τὸ χαρμόσυνο γεγονός, ἀλλά καὶ γιά ὅλο τὸ χωριό πού συμμετείχε σ' αὐτό. Ήταν ἀλλωστε μιὰ ἀπὸ τίς λίγες φυγαγωγίες ἐκείνου τοῦ καιροῦ. Οἱ γάμοι γίνονταν πάντα σχεδόν ἀπὸ προξενεῖο καὶ σπάνια ἀπὸ ἔρωτα, πού προσπαθοῦσαν νά τὸν καλύψουν. Τήν πρωτοβουλία εἶχαν οἱ γονεῖς τοῦ νέου, πού διάλεγαν μιὰ καπέλλα ἀντάξια γιά τήν οἰκογένεια καὶ γιά τὸν γιό τους, καὶ ἂν συμφωνοῦσε καὶ αὐτὸς ἔστειλαν τήν προξενήτρα νά βολιδοσκοπήσῃ με τρόπο ἂν θά γινόταν δεκτὴ ἢ πρότασή τους. Ἄν ἢ προξενήτρα ἔφεφερε καλὰ νέα οἱ γονεῖς τοῦ νέου με τὸν προξενήτη καὶ τοὺς συμπεθερούς πήγαιναν σὲ συγγενικό σπίτι νά συζητήσουν ὅσα θά ἀφοροῦσαν τὸ σοβαρό γεγονός. Τί προίκα θά ἔδινε ἢ κόρη, τί ἀντίκρισμα εἶχε ὁ γαμπρός. Πόσο θά κρατοῦσε ἢ περίοδος τὸν ἀρραβώνων. Συνήθως ὁ καιρὸς ἦταν μακρὸς 8-10 χρόνια γιά νά δοθεῖ στοὺς νέους καιρὸς νά ἐτοιμαστοῦν. Ἡ νέα νά ὑψάνη καὶ νά κεντήσῃ τὰ προικιά της, πού ἔπρεπε νά εἶναι ἀφθονα. Ὁ νέος ν' ἀγοράσῃ λιστόπια, νά χτίσῃ τὸ σπίτι του.

Θούσε τὸ φαγοπότι, τὸ γλέντι καὶ ὁ χορὸς. Τραγουδώντας ὁ γαμπρὸς κρυφοκούταζε τὴ νύφη σὰ νά τὴς ἔκανε ἐρωτική ἐξομολόγηση:

Εἶσαι ἄγγελος ὠραῖος, ἔχεις μάτια γαλανά, ἔχεις χεῖλη κοραλένια καμωμένα γιά φίλια.

Ἄν τυχόν καὶ σὲ ψυχράνη τοῦ ἀνέμου ἢ δροσιά τὸτ' ἐγὼ θά σὲ θερμάνω στὴν θερμὴ μου ἀγκαλιά.

Τὸ γλέντι κρατοῦσε ὡς τὰ ξημερώματα. Καὶ ἀπὸ τότε ἀρχίζε ἢ περίοδος τῶν ἀρραβώνων. Ὁ νέος ἔπρεπε νά ἐργαστῇ νά χτίσῃ τὸ σπίτι του, ν' ἀγοράσῃ καὶ ἄλλα κτήματα, λιστόπια καὶ ἀμπέλια.

Ἡ κοπέλα ἔπρεπε νά ὑψάνη καὶ νά κεντήσῃ τὰ προικιά της πού ἔπρεπε νά εἶναι ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερα.

Στὸ διάστημα αὐτὸ ποτὲ οἱ νέοι δέν ἐθγαιναν μόνοι τους. Κάθε Κυριακὴ ὁ γαμπρὸς πήγαινε στὰ πεθερικά νά καλομανίσῃ. Καλομάνη ἔλεγε τὴν μητέρα τῆς νύφης. Ὅλη ἢ οἰκογένεια ἦταν συγκεντρωμένη στὴ μεγάλη κάμαρα καθισμένη στὰ μιντέρια καὶ δέν ἀφήναν ποτέ μόνους τοὺς νέους, ἦταν ντροπή! Καὶ ἐκείνοι δέν παραπονιόνταν... γιατί ἦταν γενικός κανόνας. Ὁ καιρὸς περνοῦσε καὶ ἔφθανε ἢ ὦρα τοῦ γάμου. Κανόνιζαν νά γίνη μετὰ τὸ μαξουλί (σοδειά).

Ἡ θεία ἢ Μαρριόσινα ἔλεγε κάτι σχετικό:

«Ἢμουν ἀρεβενιασμένη 12 χρόνια με τὸ Γιωργὴ καὶ τὸ σπίτι του δέν τὸ ἤξερα. Καὶ ἔλεγα: ἄραγε πού νά με πάσι; λεγα: ἄραγε πού νά με πάσι.» Νεαρά ἐγὼ τότε τὸ δὲρῃκα ὑπερβολικό καὶ με ἀφέλεια τῆς εἵπα: «Καὶ γιατί δέν πήγαινες κρυφὰ νά τὸ δῆς;». Μά δέν πρόφθασα γιατί σηκώθηκε ὁ πατέρας μου θυελλώδης νά με δάλλῃ στὴ θέση μου.

«Πακὲ ἦντο σὴν ἔσασ τίς σημερινές σουσουράδες πού περνάτε μέσα ἀπὸ τὸ τσαοὶ καὶ δὲ ντρέπεστε καθόλου;»

Στὴν παλιὰ Τρίγλια εἶχαν δύο περιόδους σοδειᾶς τὰ κουκούλια τήν ἀνοιχὴ καὶ τὸν χειμῶνα τίς ἐλιές.

Πολλές μέρες ἔπλεναν τὰ προικιά καὶ ἔλα τὰ γνωστὰ κορίτσια μαζεῦόνταν στῆς νύφης γι ἀτίς ματσιές.

Παρασκευὴ στόλιζαν τήν προίκα καὶ γινόταν σωστὴ παρέλαση νά δὸν καὶ νά ποδν τὰ καλορίζικα. Τὰ παλιὰ χρόνια ζύμωναν καὶ πρωτόψωμο.

Τὸ Σάββατο γινόταν γλέντι στῆς νύφης καὶ τήν Κυριακὴ στοὺ γαμπροῦ.

Τήν Κυριακὴ τὸ πρωί ὁ γαμπρὸς με τοὺς καλεσμένους με τήν συνοδεία ὀργάνων ἔπαιρναν τήν προίκα. Κάθε καλεσμένος κρατοῦσε καὶ κάτι πού τὰ πήγαιναν στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ καὶ τὰ στόλιζε ἢ πεθερά.

Ὅταν στόλιζαν τὴ νύφη τραγουδοῦσαν:

Νύφη μου ἔξαστερο νερό καὶ ξέλαμπρο φεγγάρι τὸ ταίρι σου εἶναι ζηλευτὸ καὶ ἄξιο παληκάρι.

Στὴ γειτονιά ὅπου θὰ πᾶς σὴν κρῖνος νά ριζώσῃς καὶ σὴν μηλιὰ γλυκομηλιά ν' ἀνθίσῃς νά καρπίσῃς.

Ἔλεγε ἐπίσης: Σήμερα μαῦρος οὐρανὸς σήμερα μαῦρη μέρα σήμερα ἀποχωρίζονται μάνα καὶ θυγατέρα.

Καὶ δὸς τὸ κλάμα καὶ κακὸ ἢ νύφη καὶ οἱ περὶοικοι. Δέν ἦταν νύφη τότε πού νά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 3η σελ.

κ. Ἀριστείδη Ἀσθενίδη

μευαν γιά ἀνάπαυση καὶ φαγητό.

Κάθε παραμονὴ γιορτῆς ἢ Κυριακῆς, ὁ Ἰσαῖας κτυποῦσε τὸ σήμαντρο ἀπὸ τίς τέσσερες μεριές τοῦ μοναστηριοῦ (τὸν Ἄδάμι, τὸν Ἀδάμι).

Τότε ἀπὸ τὰ γειτονικά κτήματα ἄφηναν κάθε ἐργασία καὶ πήγαιναν στὴν ἐκκλησία. Ὁ γέροντας καλόγερος πᾶτερ Δόμνος, ἔφανε τὸν ἔσπερινὸ πού με τήν ἀπόλυτη ἡσυχία πού ἐπιχρατοῦσε ἢ ψαλιμωδία γίνονταν κατανυκτική. Μέσα στὴν τόση μεγάλη αἰγὴ ἀκούγονταν τὰ θήματα τοῦ Ἰσαῖα με τὰ μεγάλα τσαρούγια του.

Μόλις τελειῶνε ἢ λειτουργία ὅλοι κάθονταν στὸ χαγιάτι πάνω στίς στρωμένες φάθες. Δίπλα ὑπῆρχε ἕνας γρανιτένιος φανστατός ὕψους 2,5 μέτρα πού στὴν κορυφὴ του εἶχε ἕνα μεγάλο φανάρι πού τὸ ἀνάδαν τίς γιορτές καὶ ἕταν ἕταν παραθεριστές. Βάζαν μπροστὰ τίς ταμπакέρες καὶ μιλοῦσαν γιά τὰ μαξουλία, τίς βροχές, ἐνῶ ὁ γέροντας ρωτοῦσε νά μάθει νέα ἀπὸ τὸ χωριό, γιατί ἦταν χωριανός.

Τῇ γιορτῇ τοῦ Σωτήρα 6 Αὐγούστου πού γιόρταζε τὸ μοναστήρι ἀνέβαινε πολλὸς κόσμος ἀπὸ τὸ χωριό, ἀπὸ τὴ Σιγὴ καὶ τὸ Τερέκιοϊ. Μπουφέδες πρόχειροι με ζαχαρωτά, κουλούρια καὶ πολλὰ ἄλλα ἦταν στὴ διάθεση τῶν προσκυνητῶν.

Οἱ νέοι χόρευαν στὸ μεγάλο σαλόνι πού εἶχε τὸ Πανζελικό πόλκα με λατέρνα. Κάτω ἀπὸ κάθε δέντρο εἶχε καὶ ἀπὸ μιὰ παρέα, πού ἔπαιναν τὰ ρακιά τους, ἔτριγαν τὰ κολιαρούδια τους ἢ τὰ χαμψιά τους. Μετὰ τὸ φαγητὸ ὁ χορὸς γενικευόταν με λατέρνες, τραγοῦδια καὶ μαντολίνα. Χόρευαν συρτό, πεταχτό καὶ χασάπικο.

Αὐτὸ ἦταν τὸ μοναστήρι τοῦ Σωτήρα. Κέντρο παραθερισμοῦ καὶ ἀναρρώσεως ἀλλὰ καὶ καταφύγιο. Τὸν καιρὸ πού ἔπασε χολέρα, φιλοξένησε πάνω ἀπὸ ἑκατὸ πενήντα οἰκογένειες ἀπὸ τὰ γύρω χωριά.

Ἄπ' ἔλα αὐτὰ δέν ἔμεινε σήμερα τίποτε, παρὰ λίγα χαλάσματα ἀπὸ τὰ τρία κτίσματα καὶ ὁ φανστατός πεσιμένος καὶ αὐτὸς κάτω θυμίζον πὼς κάποτε ἀπὸ τὸ μέρος αὐτὸ πέρασε ἕνας Χριστιανικὸς πολιτισμός.

Καλόλιμνο καὶ κάθε καρδὴ πού θά περνοῦσε γιά τὸν κολπο τῆς Κίου.

Χτισμένο γιά μένα σὲ ἄγνωστὴ χρονολογία ἦταν πλαισιωμένο με ἕνα γέροντα καλόγερο, τὸν πᾶτερ Δόμνο καὶ τὸν Ἰσαῖα πού φρόντιζε γιά ὅλα.

Τὸ μοναστήρι εἶχε τρία κτίσματα, τὴν ἐκκλησία, πού γιά νά μπειε μέσα περνοῦσε ἀπὸ ἕνα διάδρομο πού δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ εἶχε ἀπὸ ἕνα δωμάτιο γιά τὸς μονάζοντες καὶ ἀπὸ κάτω τὰ κελάρια τους.

Μπαίνοντας στὴν κυρίως ἐκκλησία ἀντίκριζες τὰ θλέμματα τῶν ἁγίων καρφωμένα πάνω σου σ' ἔπιανε δέος.

Κάτω τὸ πάτωμα ἦταν στρωμένο με τετράγωνα μεγάλα τοῦβλα πού στο περπάτημα ἄφηναν μιὰ παράξενη ὄση.

Τὸ δεύτερο κτίσμα ἦταν τὸ Πουζελικό πού κάναν τὰ κουκούλια. Πιὸ πέρα ἦταν ὁ στάβλος με χαγιάτι μπροστὰ ἀπὸ τσιμέντο στὸ ὅποιο τὸ καλοκαίρι ἔστρωναν φάθες καὶ κάθονταν. Δίπλα κολλητὰ ἦταν ὁ φούρνος καὶ ἢ κουζίνα με τρεχούμενο κρύο νερό.

Μὲ ὄση πρὸς τὸ χωριό ἦταν ὁ ξενώνας. Ἐπρεπε νά ἀνεβείς μερικὰ σκαλιὰ γιά νά βρεθεῖς στὸ χῶλλ πού συνέχεια τοῦ ἦταν ἕνα μεγάλο δωμάτιο με τζάκι. Ἀπὸ τὰ δύο μεγάλα παράθυρά του ἔδλεπε ὅλο τὸ μερὰ καὶ τὴν ἀπεραντοσύνη τῆς θάλασσας.

Στὴ μέση αὐτοῦ τοῦ τριγῶνου πού σχημάτιζαν τὰ τρία κτίσματα εἶχε μιὰ μεγάλη κληρὸν καὶ μιὰ φλαμοῦρα. Στὴ ρίζα τῶν δύο αὐτῶν μεγάλων δέντρων εἶχε ἕνα ξύλινο τραπέζι με δύο καναπέδες φτιαγμένα με ἄγρια ξύλα καὶ στηριγμένα στὸ ἔδαφος. Χρησί-

Μᾶς γράφουν ἀπὸ τὸν Καναδᾶ

Ἡ Κα ΚΛΕΟΝΙΚΗ ΓΚΙΡΓΚΟΥΛΗ

Ἐδῶ καὶ ἕνα χρόνο, ὑπῆρξατε πολὺ εὐγενεῖς στέλνοντάς μου ἀντίγραφα τῶν «Τριγλιανῶν Νέων», τὰ ὅποια ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν κοινωνία τῶν Τριγλιανῶν καὶ γιά αὐτὰ σὰς εὐχαριστῶ εὐλικρινά. Ὑποθέτω ὅτι μερικοὶ συγγενεῖς μου στὴ Θεσσαλονικὴ σὰς ἔδωσαν τὴ διεύθυνσή μου καὶ πληροφορίες σχετικά με τὴν οἰκογένειά μου, ἢ ὅποια μετώκησε ἀπὸ τὴν Τρίγλια, ἢ καὶ τὸ ὅτι ἤρθαμε στὸν Καναδᾶ μετὰ ἀπὸ τὸν τουρκικὸ διωγμὸ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὸ 1922.

Ὁ παππούς μου (ἄπ' τοῦ μπαμπᾶ μου τὴ μεριά) ἦταν γνωστός σὴν Εὐθύμιος Ἀνέστη Μπαρουτῆς. Ἡ γιαγιά μου (ἄπ' τοῦ μπαμπᾶ μου τὴ πλευρὰ) λεγόταν Κλεονίκη - τὸ γένος Χατζηγεωργιάδου ὁ παππούς μου (ἄπ' τῆς μητέρας μου τὴ μεριά) ἦταν παπάς, ὁ

Στέφανος Παπαδόπουλος. Ἡ γιαγιά μου (ἄπ' τῆς μητῆς μου τὴ μεριά) λεγόταν Ἐδάνθια Ἀφαγκιάνη. Ἐγὼ, ἢ γράφουσα, εἶμαι ἢ κόρη τοῦ Ἀναστασίου καὶ τῆς Ἀναστασίας Μπαροῦτη, ἢ Κλεονίκη καὶ παντρεύτηκα τὸν Σάμη—Χάρρου Γκιργκουλὴ ἀπὸ τὸ Καστρί Κινουρίας.

Οἱ γονεῖς μου συχνὰ ἀνέφεραν τὰ ἱστορικά γεγονότα πού τοὺς ἔφεραν στὸν Καναδᾶ. Χάρη εἰς τὴν εὐγένεια τοῦ Φιλίππου Καρθουνιδῆ, διαφύγαμε με ἕνα μικρὸ κατῖς στίς 21 Αὐγούστου. Ἡ μητέρα μου, ὁ ἀδερφός μου (τριῶν ἐτῶν), ὁ ἔξαδερφός μου Θεοφάνης Ζαρζαβάτσος (Κηπουρός), ὁ ὀπίστος ἦταν 11 χρονῶν καὶ ἐγὼ ἢ ἴδια 8 μηνῶν. Πήγαμε στὴν Τένεδο, στὴ Ραϊδεστὸ καὶ συμπτωματικὰ ὀρθάκαμε τὸν πατέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 4η σελ.

Ἡ Στεφανῆς σιωπῆς καὶ δέν ταξίδεψε ἄλλη φορὰ νύχτα...

Β) Ἡ φήμη τοῦ Στεφανῆ Κασούρη σὴν καλοῦ Δημάρχου καὶ ἀνθρώπου ἦταν γνωστὴ στὴν Μουδανιά καὶ τὴν Προῦσα ὅπου ἀνῆκε διοικητικῶς ἢ Τρίγλια. Κάποτε ἕνας

Ὁ Στεφανῆς σιωπῆς καὶ δέν ταξίδεψε ἄλλη φορὰ νύχτα...

Β) Ἡ φήμη τοῦ Στεφανῆ Κασούρη σὴν καλοῦ Δημάρχου καὶ ἀνθρώπου ἦταν γνωστὴ στὴν Μουδανιά καὶ τὴν Προῦσα ὅπου ἀνῆκε διοικητικῶς ἢ Τρίγλια. Κάποτε ἕνας



Ὁ πρόχοντας τῆς Τρίγλιας καὶ ἐκλεκτός συμπατριώτης μας Στέφανος Κασούρης με τὴν γυναῖκα του

φω δύο ἀληθινὰ γεγονότα πού συνέβησαν τὴν ἐποχὴ πού ἦταν Δημάρχος Τρίγλιας:

Α) Ὁ Στεφανῆς Κασούρης ἐκτός ἀπὸ Δημάρχος ὑπῆρξε δαιμόνιο ἐπιχειρηματικὸ πνεῦμα. Στὸ Γυαλί-Τσιφλίκι εἶχε μύλο πού ἄλεθε σιτάρι καὶ κάθε μέρα πήγαινε ἐκεῖ ἀπὸ τὴν Τρίγλια με τὸ ἄλογο. Κάποτε ἐπιστρέφοντας στὸ σπίτι του εἶδε ἕνα Τούρκο κακοντυμένο καὶ νησιτικό. Σαμιάτῃς, τὸν λυπήθηκε καὶ τὸν πήρε σπῆτι του. Τὸν κράτησε μιὰ ὀδομάδα καὶ ἀφῶ τὸν περιποιήθηκε πολὺ τοῦ ἔδωσε καινούργια ροῦχα. Ὁ Τούρκος φεύγοντας τοῦ ἔδωσε πολλὲς εὐχές. Οἱ Τριγλιανοὶ τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη δέν ταξίδευαν ποτέ νύχτα γιὰ τὸ δρόμο ληστεῖς ἔστηναν ἐνέδρα καὶ ἀφῶ τοὺς σκότωναν τοὺς ἔπειρναν ὅτι πολῦτιμο εἶχαν (χρήματα, τρόφιμα, ἔμπορεύματα κλπ.). Οἱ παλιοὶ Τριγλιανοὶ πιστεύου νὰ τὸ θυμοῦνται. Ὅσοι ζοῦν βέβαια. Αὐτὸ ἕμως ὁ Στεφανῆς Κασούρης δέν τὸ ὑπελόγιζε πιστεύοντας ὅτι εἶναι σ' ὅλους ἀγαπητὸς καὶ δέν θά τὸν πειράξει κανεὶς. Ἔτσι σηκώθηκε πολὺ νύχτα, πήρε τ' ἄλογό του καὶ ξεκίνησε γιά τὸ Γυαλί - Τσιφλίκι. Στὸ δρόμο ἕως τὸν ἔπιααν ληστεῖς καὶ ἦταν ἐτοι-

Ὁ Στεφανῆς εἶχε τὸ πλεονέκτημα νά πιστεύῃ σ' αὐτὰ πού ἔλεγε καὶ ἔπειθε τὸν κάθε συνομιλητή του. Ἡ ὄλη του ἐμφάνιση ἔδειχνε ἄνθρωπο πού προξενεῖ τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν μεγαλοπρέπεια. Τὸ ἐπώνυμο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 3η σελ.



Ὁ ἐκλεκτός συμπατριώτης μας κ. Γεώργιος Μαυρομάτης τὸ γένος Χατζηπόππου ἀπὸ τὸ Ἐδμόνδο τοῦ Καναδά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 3η σελ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ Κ^ας ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΤΣΑΚΩΝΑ

Άγαπητοί φίλοι και συμπατριώται,

Πρωτίστως θέλω να σας συγχαρώ όλους, Πρόεδρο και Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου, δια την άρτια οργάνωση και πλήρη επιτυχία του χορού εις τὸ Ξενοδοχείον Καψής με ἄθροον συμμετοχῶν τῶν συμπατριωτῶν μας και γιὰ τὸ ἐξαιρετὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἱκανοποίησε ὅλους, ἔαν κρίνω ἀπὸ τὴν εὐθυμίαν καὶ χαρὰν πού ἐπεκράτησε καθ' ἑλθὼν τὴν διάρκειαν αὐτοῦ. Δὲν βρίσκω ὅμως λόγια ἱ-

κανὰ νὰ σὰς ἐκφράσω τὴν συγκίνησιν καὶ τὰς εὐχαριστίας μου πού δὲν παραλείπετε ποτὲ νὰ ἐκδηλώσετε τὴν πρός τὸ πρόσωπόν μου ἀγάπην καὶ ἐκτίμησίν σας κι αὐτὸ μὲ συγκινεῖ ἰδιαίτερα καὶ δλόφωχα σὰς εὐχαριστῶ. Ἰδιαίτερα μὲ συγκίνησε ἡ προσφορὰ τῆς πλακέτας - χειρογράφου παπύρου, διὰ τὰς πρὸς τὸν Σύλλογον, στὶς πραγματικὰ ἔθιμους, ἐλάχιστες ὑπερρεσίες μου. Μὲ ἀγάπην κι' ἐκτίμησιν πολλῶν Ἀγγελικὴ Τσακώνα

ΤΟ «ΤΣΑΚΩΝΕΙΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ» ΝΕΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Στὸ χωριὸ μας ἀπὸ τὸ 1975 τὸ νηπιαγωγεῖο μας στεγάζεται σ' ἕνα ἄνετο καὶ εὐρύχωρο κτίριο δωρεὰ τῆς εὐεργέτιδος Κας Ἀγγελικῆς Λυκούργου Τσακώνα. Ἡ δουλειὰ μέσα στὸ νηπιαγωγεῖο εἶναι ἕνα λεπτὸ ἐργὸν ἀπαιτεῖ μεγάλη προσοχή, γιὰτὶ μέσα σ' αὐτὸ διαμορφώνονται οἱ χαρακτηριστικὰ ἀργότερα οἱ προσωπικότητες πού θὰ χαράξουν τὸ μέλλον τοῦ κόσμου.

αγωγεῖο εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα Νηπιαγωγεῖα, ἐκσυγχρονισμένο, ἄνετο καὶ ἐξοπλισμένο με πλούσιον παιδαγωγικὸ ὕλικό. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ἔχει ἐλλείψεις. Γιὰ νὰ γίνῃ πρότυπο πού εἶναι καὶ ὁ τελικὸς μας στόχος χρειάζεται πολὺ φροντίδα, δουλειὰ καὶ χρηματικὴ βοήθεια ἀπὸ τοὺς τοπικοὺς παράγοντες.

Συγκεκριμένα ἐκεῖνο πού ἐπιβεβαιώνει ἡ ἐπιπλήρωση τῆς περιφράξεως ἀπὸ τὸ μέρος τῆς κοινότητος, γιὰτὶ ὑπάρχει ἄμεσος κίνδυνος γιὰ τοὺς μικροὺς μαθητές.

Ἡ κοινότητάς μας μὲ τὸν ἐξαιρετὸ πρόεδρο κ. Μαστρογιάννη στάθηκε πολλὰς φορὲς ἀρωγὸς τῶρα στρεφόμεστε καὶ ζητοῦμε καὶ τὴν βοήθεια ἄλλων. Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ παράκλησή μας θὰ τύχῃ ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς συμπαράστασης σὰς εὐχαριστοῦμε.

Οἱ νηπιαγωγοὶ ΜΠΟΧΩΡΗ Ι. ΑΣΛΑΝΙΔΟΥ Ε.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν πού ἐπιτελεῖται, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ παραρτήματος τοῦ Συλλόγου Τριγλιανῶν Ν. Τριγλίας ἀναφέρει ἐν περιλήψει τὰ πεπραγμένα τῆς διετίας πού πέρασε. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο θεωρεῖ ὑποχρέωσή του κατ' ἀρχὴν νὰ εὐχαριστήσῃ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου γιὰ τὴν ὕλικὴ καὶ ἠθικὴ βοήθειά τους σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις του, καθὼς ἐπίσης τὸν πρόεδρο καὶ τὰ μέλη τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου γιὰ τὴν ἀμέριστη συμπαράστασή τους.

- 3) Γιὰ τὸ πνευματικὸ κέντρο τὸ ποσὸ τῶν 5.000 δραχμῶν.
- 4) Γιὰ τὸν ποδοσφαιρικὸ Σύλλογο τὸ ποσὸ τῶν 3.000 δραχμῶν.
- 5) Γιὰ τὸ Τσακωνεῖον νηπιαγωγεῖο τὸ ποσὸ τῶν 1.000 δραχμῶν.
- 6) Γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς ἐφημερίδας «Τριγλιανὰ Νέα» τὸ ποσὸ τῶν 2.000 δραχμῶν.
- 7) Γιὰ τὶς σχολικὲς περιόδους 1976-77 3.000 καὶ 1077-78 τὸ ποσὸ τῶν 4.000 δραχμῶν.

Ἐπίσης τὸ ποσὸ τῶν 7.000 δραχμῶν γιὰ τοὺς ἀριστεύσαντες μαθητὲς τῆς κοινότητάς μας. Τέλος, τὸ ποσὸ πού θρίσκειται στὸ ταμεῖο τοῦ Συλλόγου μας ἀνέρχεται σὲ 15.000 δραχμῆς.

Μετὰ τιμῆς Ὁ Πρόεδρος: Παναγ. Μπαρμπής. Τὰ μέλη: Γεώργ. Καραγιάννης, Ἀναστασία Μαστρογιάννη, Ἀναστασία Γρίκογλου, Ἀντ. Σπανδωνῆς, Γεώργ. Κακαρίκας, Ἀναστ. Μαστρογιάννης, Ἀθανάσιος Δελημανωλάκης.

1) Γιὰ τὴν ἀνέγερση Γυμνασίου τὸ ποσὸ τῶν 32.000 δραχμῶν.
2) Γιὰ διδλιθόμηνη Γυμνασίου τὸ ποσὸ τῶν 10.000 δραχμῶν.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ
Τὸ παράρτημα τοῦ Συλλόγου Τριγλιανῶν στὴ Ν. Τρίγλια, στὶς 6-4-78 διοργάνωσε ἐκδρομὴ στὶς Ἀγροτικὲς Φυλακὲς Κασσάνδρας. Οἱ ἐκδρομεῖς πῆγαν δωρεὰ στὸς φυλακισμένους.

ΘΩΜΑ Ϊ Σ ΒΟΥΔΟΥΡΗ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ - ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ ΕΞΟΧΗΣ
Ψυγεία - Κουζίνες - Τηλεοράσεις - Πλυντήρια - Ψυσκευές - Ύγραερίου
ΠΑΛΑΤΙΑ ΡΑΦΗΝΑΣ Τηλέφ. 23.418

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΥΦΙΚΩΝ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΩΝ
Νυφικά - Μπομπονιέρες - Στέφανα
ΕΙΔΗ ΝΕΟΤΕΡΙΣΜΩΝ
ΝΤΙΝΑ ΤΣΕΡΤΖΕΒΕΛΗ
Κυπρίων Ἀγωνιστῶν 1
ΡΑΦΗΝΑ ΑΤΤΙΚΗΣ Τηλέφ. 0294-25.766

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἡ νέα μας Γενιά



Θάλεια Σωτηρίου Μαντοπούλου

Ὁρκίσθη ἀρχιτέκτων - μηχανικός τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Εἶναι κόρη τῆς Ἀνας Μαντοπούλου, τὸ γένος Ἀρμυδίου Στεργίου



Φιλαρέτη Ἀναστασίου Καρατζόγλου

Ὁρκίσθη μαθηματικὴ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν. Εἶναι ἑγγονή τῆς κ. Ἀνθῆς Τυμπαῆ - Γιαννούλη

Εὐαγγελία Σταύρου Σπύργου

Ὁρκίσθη Καθηγήτρια τῆς Ἀγγλικῆς Φιλολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Εἶναι κόρη τῆς κ. Εὐφημίας Σπύργου, τὸ γένος Δημητρίου Φούντα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ὁ Σύλλογός μας ἔλαβε ἀφορμὴ ἀπὸ τὴν ὥραια διάλεξη πού ἔκαμε στὴν Ἀθήνα, ὁ ἐκλεκτὸς συμπατριώτης μας κ. Γεώργιος Χατζηαναστασίου, νὰ εὐχαριστήσῃ θερμῶτα τὸν ἐκλεκτὸ συμπατριώτη μας, τόσο γιὰ τὴν ὥραια διάλεξή του, ὅσο καὶ γιὰ τὴν λαμπρὴ συνεργασία του μετὰ τὴν ἐφημερίδα μας. Πιστεύουμε ὅτι πολὺ σύντομα θὰ πραγματοποιήσῃ ἀδιάλεξη καὶ στὴ Θεσσαλονίκη.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δημ. Σχολείου Ν. Τρίγλιας κ. Ι. Κ. Δελημάσης εὐχαριστεῖ

Ἡ ταχύτητα μὲ τὴν ὅποιαν ἱκανοποιήσατε τὸ αἷτημά μας - παράκλησή μας, πού σὰς ὑποβάλαμε μετὰ ὑπ' ἀριθμ. 51/7-3-78 ἐγγράφου μας, μᾶς κάνει νὰ αἰσθανόμεστε υπερήφανοι πού ἔχουμε τὴν τιμὴν νὰ ὑπηρετοῦμε σ' ἕνα τόπο μὲ τέτοιους πολίτες - γονεῖς.

Μὲ συγκίνηση σὰς ἀνακινῶνω πὼς ἀπὸ χθὲς στολίζουν τὴν «Μαθητικὴ Δανευστικὴ Βιβλιοθήκη» τοῦ Σχολείου μας α) Ἡ 10τομῆ ἐγκυκλοπαίδεια «Γιὰ σὰς παιδιὰ» καὶ β) Ἡ 8τομῆ ἐγκυκλοπαίδεια «Μορφωτικὴ», ἀξίας 10.000 δραχμῶν, τὶς ὁποῖες δωρίσατε στὸ Σχολεῖο μας.

Οἱ δάσκαλοι τοῦ Σχολείου καὶ ἐγὼ προσωπικὰ σὰς ἐκφράζουμε θερμὲς εὐχαριστίες καὶ συγχαρητήρια γιὰ τὴν πλοῖσια ΔΩΡΕΑ ἐνὸς φτωχοῦ Συλλόγου. Ἐχεῖ ἰδιαίτερη σημασία γιὰ μᾶς καὶ τοὺς μαθητὲς μας ἡ δωρεὰ σας, γιὰτὶ προσέρχεται ἀπὸ τὸ ὑστέρημα τοῦ ταμεῖου σας.

Παρακαλοῦμε νὰ μᾶς ἐπιτρέψετε νὰ προβάλλουμε τὴν πράξῃ σας γιὰ τὸ παράδειγμα πρὸς μίμησιν» πρὸς τοὺς μαθητὲς μας, σὺν τέτοις πράξεσι πραγματικὰ διδάσκουν καὶ δημιουργοῦν διώματα ἀναλλοίωτα στὶς ψυχὰς τους.

Φίλε κ. Πρόεδρε,

Ἡ ἀμείωσι καὶ γενναϊδωρὴ ἀνταπόκρισή σας στὸ αἷτημα πού σὰς ὑποβάλαμε μετὰ τὸ 52/7-3-78 ἐγγράφου μας, καὶ μάλιστα «εἴς ἰδίω», μᾶς συγκίνησε, μᾶς ἐνθουσίασε καὶ μᾶς κατέπληξε.

Ὅμιλόγῳ πὼς θεωρῶ «τύχη» τὸ ὅτι ὑπηρετῶ σ' ἕνα χωριὸ μὲ τέτοιον τὸν πρῶτον τοῦ πολίτη.
Ἀπὸ χθὲς στολίζουν τὴ «Μαθητικὴ Δανευστικὴ Βιβλιοθήκη» τοῦ Σχολείου μας οἱ ΔΥΟ σειρὲς τῆς 10τομῆς Ἐγκυκλοπαίδειας Κοινῆς, ἀξίας 9.600 δραχμῶν, τὶς ὁποῖες δωρίσατε ἀπ' τὴ δικὴ σας τσέπη» καὶ γιὰ τὴ μνήμη τῆς ἀείμνηστῆς μητέρας σας.
Ἄν καὶ γνωρίζω ὅτι θὰ προσκρούσω στὴ μετριοφροσύνη σας, δὲν μπορῶ πρᾶν νὰ προβάλλω τὴ δωρεὰ σας στὸς μαθητὲς μας, σὺν παράδειγμα σεβασμοῦ γιου πρὸς τὴ μνήμη τῆς μάνας καὶ σὺν δείγμα ὑψηλῆς εὐαισθησίας ὑπευθύνων ἀρχόντων ἐνὸς τόπου, καὶ στὸν τομέα τῆς πνευματικῆς ἀνυψώσεως τῆς κοινῆς, ἢ ὅποια τὸν τιμᾶ μετὰ τὴν ψῆφου του.
Ἐχω καὶ χρέος καὶ καθήκον, σὺν ὑπεύθυνος ἐκπαιδευτικὸς καὶ συμπαρεστῆτης στὸ «ἐργῶδες» ἔργο σας. Σὰς εὐχαριστῶ καὶ σὰς συγχαίρω.

ΕΚΔΡΟΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

Ἡ ἀδελφότης Μικρασιατῶν Σερρών πραγματοποίησε τὴν Κυριακὴ 2 Ἀπριλίου, ἐκδρομὴ στὴν Χαλκιδικὴ. Κατὰ τὴν διέλευσή τους ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικὴ τοὺς ὑποδέχθηκαν τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου μας καὶ κατὰ τὴν διέλευσή τους ἀπὸ τὴ Ν. Τρίγλια τοὺς ἐκδρομικοὺς ὑποδέχθηκε μὲ ἐγκαρδιότητα καὶ χαϊρέτης ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος μετὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Παραρτήματος Τριγλιανῶν. Προσφέρθηκαν στοὺς ἐκδρομικοὺς ἀναψυκτικὰ καὶ χορεύτηκαν Μικρασιατικὸι χοροὶ στὴν πλατεῖα τῆς Ν. Τρίγλιας, ὁ-

που τραγουδῆσε ἀπὸ τὸ μικρόφωνο τῆς Κοινότητος ἡ χορωδία Μικρασιατικῶν τραγουδιστῶν.

Τὸ Συμβούλιο τῆς Ἀδελφότητος Μικρασιατῶν Σερρῶν εὐχαρίστησε τοὺς παράγοντες τῆς Ν. Τρίγλιας γιὰ τὴν λαμπρὴ ὑποδοχὴ πού τοὺς ἔκαναν.

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Ὁ Σύλλογος Τριγλιανῶν τὴν Παρασκευὴ 7 Ἀπριλίου πραγματοποίησε μὲ ἐπιτυχία ἐκδρομὴν στὸ Μοναστήρι τῆς Ὁρμυλίας ὅπου οἱ συμπατριώτισσές μας τῆς Θεσσαλονίκης παρακολούθησαν τὴν λειτουργία τῶν χαιρετισμῶν. Ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς ἡ Διοικ. Σύμβουλος τοῦ Συλλόγου κ. Σμαρῶ Παπαλεωνίδα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ, ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΧΑΡΕΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴ 2η σελ. μὴν κλαίῃ στὸ γάμο της.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ γαμπρὸς μὲ τοὺς καλεσμένους του μὲ τὰ ὄργανα περνοῦσε ἀπὸ τοὺς κουμπάρους καὶ ὄλοι μαζί πήγανιν στὴς νύφης καὶ μετὰ στὴν ἐκκλησία.

Ὅταν ἔφθαναν στὸ σπίτι ἡ πεθερὰ περίμενε μὲ τὴν κουπὰ τὸ γλυκὸ καὶ ἡ νύφη μὲ τὸ δάχτυλο σταύρωνε τὴν πόρτα πού θὰ περάσῃ νὰ εἶναι ἡ ζωὴ τῆς γλυκεῖα. Συνέχιζε γλέντι ὡς τὸ πρωὶ καὶ τὴν Δευτέρα. Γαμήλιον ταξίδι δὲν ὑπῆρχε.

Στὴν ἀρχὴ τῆς πομπῆς πήγανιν 3 παιδιὰ κρατώντας τίς λαμπάδες καὶ τὸ μεσοτὶ τὰ στέφανα μέσα σὲ δίσκο μαζί μὲ ὄρατο ὕψασμα μεταξωτῶ, δῶρο τοῦ κουμπάρου στὴ νύφη. Ὁλη ἡ πομπὴ μὲ τὰ ὄργανα πῆγανιν στὴν ἐκκλησία, ὅπου γινόνταν ἡ στέψη καὶ πού ἡ νύφη προσπαθοῦσε νὰ πατήσῃ τοῦ γαμπροῦ τὸ πόδι. Στὸ τέλος τῆς στέψης οἱ φίλοι τοῦ κουμπάρου τὸν σήκωναν ψηλὰ φωνάζοντας: «τάξε-τάξε». Ἐτάξε ὁ κουμπάρος ἕνα τραπέζι καὶ τὸν ἀφῆναν ἤσυχο. Ὁταν γυρνοῦσαν, ἀν ἄλλαξε ἡ νύφη γειτονιὰ ἢ χωριὸ τὰ παλὺγκάρια κρατοῦσαν ἕνα χορτὸ σχοινὶ καὶ ἐμπόδιζαν τὸ ζεῦθος νὰ περάσῃ. Θὰ ἔδινε ὁ γαμπρὸς μπαξίσι γιὰ νὰ περάσουν.

Τὴν ἄλλη Κυριακὴ γινόνταν ἡ ἀντίχαρα. Ἡ νύφη κατέβαινε στὴν ἐκκλησία μαζί μὲ τὴν κουμπάρη, τὴν μητέρα της καὶ τὴν πεθερὰ. Μετὰ τὴν ἐκκλησία καλοῦσαν τὸν κόσμο στὸ σπίτι, ὅπου κερνοῦσαν ὄρατια γλυκὰ, ντίμπλες καὶ κουραμπιέδες. Τὸ βράδυ καλοῦσαν τοὺς κουμπάρους στὸ τραπέζι, καὶ τὴν ἄλλη Κυριακὴ ἡ νύφη μετὰ τὴν ἐκκλησία μαζί μὲ τὴν κουμπάρη ἔκαναν τίς πρῶτες ἐπισκέψεις σὺν παντρεμένη κυρία.

ΓΑΜΟΙ

ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ

Ὁ κ. Ἰωάννης Μπογιατζῆς καὶ ἡ δ) δα Μάρω Πικουλίδη.

Ὁ κ. Νικόλαος Μηλιζιώτης καὶ ἡ δ) δα Τασούλα Βουσιγιῆ.

ΣΤΗΝ ΚΑΒΑΛΑ

Ὁ κ. Γρηγοριάδης Νικόλαος καὶ ἡ δ) δα Σανθούλα Πολυζωίδου παντρεύτηκαν στὶς 19) 2) 78.

ΚΗΔΕΙΕΣ

Ὁ Κακαρίκας Κων) νος 68 ἐτῶν.

Ἡ Μαστρογιάννη Αἰκατερίνη 68 ἐτῶν.

Ὁ Καβέζης Ἀθανάσιος 80 ἐτῶν.

Ἡ Οὐζοῦνη Εὐανθία 75 ἐτῶν.

ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ

Ἡ Αἰμιλία Πασαλάρη τὸ γένος Γρηγοριάδη ἐτῶν 73.

Ἐποχὴ ἀφῆσαν τὰ πρῶτα χρόνια στὴ Ν. Τρίγλια οἱ Ἀμερικάνικοι γάμοι π.χ. τὸ Διομήδη καὶ τῆς Θεοχάρης, τοῦ Ζουρού καὶ τῆς Ἀλεξάνδρας, τοῦ Ρουδά τοῦ Τρύφου καὶ τῆς Ἀγθούλας.

ΓΑΜΟΣ ΒΕΛΕΤΕΡΙΩΤΙΚΟΣ

Πολὺ γραφικὸι ἦταν οἱ γάμοι οἱ Βελετεριωτικοὶ. Θυμᾶμαι στὰ χρόνια τῆς Διανομῆς τῶν χωραφῶν στὴ Ν. Τρίγλια, κάθε Κυριακὴ εἶχαμε καὶ ἕνα καὶ δυὸ γάμους Τριγλιανῶν καὶ Βελετεριωτῶν γιὰ νὰ πάρουν οἱ νέοι δικὴ τους γῆ.

μαζὶ τραβοῦσαν στὴν ἐκκλησία. Ἡ νύφη στολισμένη ὠραία μὲ βράκες κόκκινες ἢ πορτοκαλίες, γιποῦνι μὲ δαντέλες. Στὸ κεφάλι πολὺχρωμο τσεμπέρι κάλυπτε χτένισμα μὲ πολλὰς πλεξίδες. Εἰδικὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἡ νύφη ἐκοθε φράντζες καὶ τζουλοῦρα. Πάντα ἔκλαιγε, καὶ καθόλου δὲν μιλοῦσε. Μπροστὰ στὴν πομπὴ πῆγανιν τὰ ὄργανα καὶ ἕνας συγγενὴς κρατοῦσε μπουκάλι μὲ ὄζο. Κάθε λίγο σταματοῦσε καὶ φώναζε δυνατὰ: *rakiii!* Κερνοῦσε σὲ πολλοὺς καὶ συνέχισαν τὸ δρόμο τους. Μετὰ τὴ στέψη συνέχιζε γλέντι καὶ τὴ Δευτέρα συνέχεια...

Οἱ ἀγαπητοὶ μας Βελετεριωτῶτες στὰ ἴθη καὶ ἔθιμα ἦταν αὐστηρότεροι. Συνέβαινε οἱ νέοι νὰ μὴ πολυρωτηθοῦν ἢ καὶ νὰ μὴ γνωρίζωνται μετὰ τῶν νύφης, νὰ ἦταν ἀκόμη καὶ ἀπὸ διαφορετικὸ χωριὸ ὁ καθένας.

Τὸ λόγο εἶχαν οἱ γονεῖς γιὰτὶ τὰ παιδιά ἦταν πολὺ νεαρά: ἡ νύφη γύρω στὰ 15 καὶ ὁ γαμπρὸς στὰ 20.

ΓΑΜΟΣ ΕΝΤΟΠΙΟΣ

Τὸ ἄδελφο μου πῆγανιν στὴς νύφης τὸ σπῆν καὶ ἔκοθαν τὸ πρωτόψωμο στὴς νύφης τὸ κεφάλι μέσα σὲ ἕνα ταψί. Χωριστὰ στοῦ γαμπροῦ. Χόρευαν καὶ ἔπιναν καὶ τραγοῦδοῦσαν. Τὴν Κυριακὴ πῆγανιν καὶ αὐτοὶ τὰ προικιά πρὶν ἀπὸ τὴν στέψη.

Τὸ ἀπόγευμα μὲ ὄργανα ὁ γαμπρὸς μὲ τοὺς καλεσμένους τοῦ ἔπαιρνε τοὺς κουμπάρους μετὰ τοὺς δικούς του, πῆγανιν στὴς νύφης καὶ ἀπὸ κεῖ ὄλοι

Οἱ ντόπιοι γάμοι ἦταν καὶ αὐτοὶ ὠραιοί. Οἱ νύφες φοροῦσαν τοπικὲς ἐνδυμασίες. Στὰ παλιὰ χρόνια τὰ στέφανα ἦταν μεταλλικὰ τοῦ Ἀγ-Θανάση καὶ τὸ εἶχαν ἔθιμο νὰ στεφανώνωνται ὄλοι μὲ τὰ ἴδια.

Τὸ ἀπόγευμα μὲ ὄργανα ὁ γαμπρὸς μὲ τοὺς καλεσμένους τοῦ ἔπαιρνε τοὺς κουμπάρους μετὰ τοὺς δικούς του, πῆγανιν στὴς νύφης καὶ ἀπὸ κεῖ ὄλοι

Σιγὰ σιγὰ ὄλοι συγγορῶνταν, ἐνώθησαν, δὲν ὑπῆρχουν διαφορὲς σὲ τίποτα. Σήμερα ὄλες οἱ ἐκδηλώσεις εἶναι ἴδιες καὶ δὲν ξεχωρίζει κανεὶς σὲ τίποτα.

Ὁ ΕΓΓΟΝΟΣ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΗ ΚΑΣΟΥΡΗ ΜΑΣ ΓΡΑΦΕΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴ 2η σελ. σοῦρια», ἔτσι ὀνόμαζαν οἱ Τριγλιανοὶ τὰ κρυστάλλα πού κρέμονταν ἀπὸ τὰ κεραμιδιὰ ὅταν τὸ νερὸ παγώσει.

ἀγαπημένες καὶ ἐπισκέπτονται συχνὰ ἢ μὴ τὴν ἄλλη. Ἔτσι λοιπὸν μετὰ τὴν ἐπίσκεψῃ τῆς πρώτης στὴν δευτέρῃ τὴν ἀποχαίρετὰ καὶ ἐνὸν κατεβαίνει τὴν ξύλινη σκάλα τοῦ σπιτιοῦ αἰσθάνεται ζαλάδα καὶ ἀπευθυνόμενῃ στὴν ἀδελφῃ τῆς τῆς λέει: «Ζωὴ σουσουμίζομαι» καὶ ἡ Ζωὴ τῆς ἀπαντᾷ: «Μὲ τὸ οὐσούλι... Πρὸσεξε μὴ καὶ ντίσεις καὶ φύγεις λοκάνι...»
Σὰς στέλω τὸς χαίρετισμούς μου καὶ σὰς εὐχαριστῶ
Γιῶργος Κασούρης
Ἰγάλληλος Ἀγροτ. Τραπέζης
Καβάλα

Σὰς γράφω καὶ ἕνα χιούμορ πού συνέβη, καὶ τὸ ὅποιο διαβάζοντάς το οἱ Τριγλιανοὶ θὰ γελῶντο γιὰ πολλὰ χρόνια. Γνωρίζετε ὅτι ἡ Τριγλιανὴ διὰλεκτος εἶναι πολὺ καλὴ καὶ εὐχάριστη γιὰ ὅσους τὴν γνωρίζουν.
Οἱ ἀδελφές Εὐθυμία καὶ Ζωὴ Συρκιόγλου ἦδη χήρες Δημητρίου Κασούρη καὶ Κωνσταντίνου Τσακίρη, εἶναι πολὺ

'Αποκριάτικοι χοροί του Συλλόγου μας

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Στις 4 Μαρτίου στο Ξενοδοχείο «Καψής» δόθηκε με μεγάλη επιτυχία ο αποκριάτικος χορός του Συλλόγου μας. Πολλοί Τριγλιανοί απ' την Θεσσαλονίκη, την Ν. Τρίγλια, την Ραφήνα και από άλλες πόλεις της Β. Ελλάδος συνητήθηκαν σ' ένα θαυμάσιο αποκριάτικο περιβάλλον για να χορέψουν και να γλεντήσουν το πατροπαράδοτο καρναβάλι.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας κ. Μπόλλιας αφού ευχαρί-

καλλίτερη αλληλογνωριμία και σύσφιξη των σχέσεων των Τριγλιανών, άρχισε με όλο το Διοικητικό συμβούλιο και τα συμβούλια των Παραρτημάτων τον χορό και το γλέντι. Έκ μέρους των Παραρτημάτων μίλησαν από μέρη την Ραφήνα ο κ. Βουδούρης, ο οποίος απέυθνε εγκάρσιο χαίρετισμό προς όλους τους συμπατριώτες, όπου και αν βρίσκονται και ευχήθηκε υγεία και επιτυχία σε κάθε επιδίω-



Από τον ετήσιον αποκριάτικον χορόν του Συλλόγου μας 4)3) 78

στησε τους παρευρισκομένους για την συμμετοχή τους στην αποκριάτικη εκδήλωση του συλλόγου μας, και αφού τόνισε ότι σε τέτοιες εκδηλώσεις δίδεται η ευκαιρία για την

ξή τους, από δε την Ν. Τρίγλια ο κ. Παν. Μπαρμπής, ο οποίος μετέφερε τον χαίρετισμό όλων των Τριγλιανών στους παρευρισκομένους και ευχήθηκε καλή διασκέδαση.

ΑΝΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ κ. ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΤΣΑΚΩΝΑ ΩΣ ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Όταν πλέον το γλέντι είχε φουντώσει και όλοι οι Τριγλιανοί ήταν πάνω στον ενθουσιασμό τους, μια ευγενική χειρονομία του Διοικ. Συμβουλίου του Συλλόγου μας συγκίνησε όλους τους παρευρισκομένους και θύμισε ειδικά στους παλαιότερους και άλλες Τριγλιανές

για τις δωρεές της προς την Ν. Τρίγλια και προς τις ένοπλες δυνάμεις μας. Κατασυγκινημένη ή κ. Τσάκωνα ευχαρίστησε όλους τους Τριγλιανούς που την τίμησαν με τον τρόπο αυτόν και αφού υποσχέθηκε πως θα συνεχίσει

ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ

Με μεγάλο ενθουσιασμό έγινε στις 12 Μαρτίου ο ετήσιος οικογενειακός χορός του παραρτήματος του Συλλόγου

Παραρτήματος Ραφήνας και να μεταβιβάσω τους δικούς σας εγκάρδιους χαίρετισμούς στους συμπατριώτες μας Τριγλια-



Από τον χορό του Παραρτήματος Ραφήνας, ο Πρόεδρος κ. Βασ. Βουδούρης ήμילει στους συγκεντρωμένους

Τριγλιανών Ραφήνας στο εξοχικό κέντρο Γ. Χρήστου. Παρευρέθηκαν όλα τα μέλη του Συλλόγου και οι Άρχες του τόπου. Τους καλεσμένους χαιρέτισε ο πρόεδρος του Συλλόγου κ. Β. Βουδούρης ειπών τα εξής:

«Σας απέυθνω τον εγκάρδιο χαίρετισμό του Συλλόγου Τριγλιανών Θεσσαλονίκης που μου δόθηκε η ευκαιρία να παρευρεθώ στο χορό της Θεσσαλονίκης ως εκπρόσωπος του

νοός της Θεσσαλονίκης. Επίσης τους πατριωτικούς χαίρετισμούς από την εξαίρετο συμπατριώτισσά μας ιατρό κ. Άγγελικη Τσάκωνα, στην οποία προσέφεραν, τιμής έννεκεν, μία πλακέτα για τις υπηρεσίες που προσέφερε στο Σύλλογο Τριγλιανών και στην κοινότητα Ν. Τρίγλιας».

Ο χορός κράτησε με κέφι και με πλούσια δώρα από λαχούς, μέχρι τις 3 μ.μ.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ ΥΜΝΟΣ ΣΤΙΣ ΧΑΜΕΝΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ

Στά αγιασμένα χώματα της Μικρασίας

Όπου αφήσαμε κάθε τόσο και μια Έκκλησία Μείνανε μόνον τής άνοιξης τά χελιδόνια

Για να ψάλλουν τον Ακάθιστον 'Υμνο στην Παναγία

Δέν είναι πιά οι ψάλτες μας ούτε οι πιστοί μας Δέν βλέπεις το πετραχειλί με τον Παπά

Νά θυμιατίζει στα αγιασμένα Δώρα

Στά πάθη του Χριστού μας και στην Πασχαλιά.

Πέρασαν χρόνια - μισός αιώνας

Της κ. ΑΝΝΑΣ ΚΑΦΟΓΛΟΥ

Κι η πονεμένη ψυχή μας θα λαχταρά

'Ονειρα όπ' εσθήσαν ιδανικά χαμένα

'Όπου ποθούσε ή αλύτρωτη ψυχή μας τηνλευθερία.

Σελίδες γράφηκαν, θιβλία, τόμοι

Κι οι ποιητές μας συγκινητικά

Πολιτισμόν εξέμνησαν, Γράμματα, πλούτη

Μά ό χαμός της μάς μένει παντοτινά.

'Εν τη ξένη 'Αμερικής

'Αννα Γκιγκάδη Καφόγλου

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΜΕΓ. ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελ.

Τά δυο 'ναι για τὰ χέρια του, τὰ δυο για τὰ ποδάρια, τὸ πέμπτο τὸ φαρμακερό τὸ θάζουν στήν καρδιά του, νά τρέξη αἴμα και νερό, ὡς πού νά βγῆ ή ψυχή του. Κι ὁ Θεός τους καταράστηκε σίτινα νά μὴν ποκτοῦνε, μὴδὲ στάκτη στὸ τζάκι τους, μῆτε καλὸ νά ἰδοῦνε».

Κάτω στὰ Γεροσόλυμα και τοῦ Χριστοῦ τὸν τάφαν, ἐκεῖ δενδρί δὲν ἦτανε, δενδρί ἐφανερῶθη. Στῆ μέση κάθεται ὁ Χριστός, στήν ἄκρη ἡ Παναγία και στὰ περικλιωνάρια του 'Αγγελιοι και Ἀρχαγγέλοι, και ὁ Μιχαήλ ὁ Ἀρχάγγελος, ὁ φοβερός και μέγας, ὅπου ζυγιάζει τίς ψυχές ἀμαρτωλές και δικίες. 'Ἐκει ποῦν ὁ ἀμαρτωλὸς εἶναι σκυλιά και ἀρκοῦδες, και ἐκεῖ ὅποινε οἱ δικαῖες κάμπους με τὰ λουλούδια. Σὰν τ' ἄκουσεν ὁ ἀμαρτωλὸς ἔσπασεν ἡ γολή του, παίρνει λιθάρια ἀπὸ τῆ γῆ και δέρνει τὸ κορμί του. Κι ἡ Παναγία ἡ Δέσποινα πολὺ τὸν ἐλυπήθη. «Μά σῶπα, σῶπα, ἀμαρτωλέ, κι ἔχει ὁ Θεός για σένα. Σοῦ δίνω τ' ἀργυρά κλειδιά και τὰ μαλαματένια ν' ἀνοίξεις τὸν Παράδεισο νά

μπῆς νά κάτσης μέσα, νά φᾶς μαρούλι τρυφερό, νά πιῆς νερό δροσάτο, νά γύρης ν' ἀποκοιμηθῆς σὲ μιὰ μηλιά ἀπὸ κάτω, νά πέσουν τ' ἄνθη ἀπάνω σου και τὰ μήλα στήν ποδιά σου και τὰ μικρὰ Ἀγγελόπουλο ν' ἄρθουν στήν ἀγκαλιά του, ν' ἄρθουν στήν ἀγκαλιά σου».

Τὴ νύχτα τῆς Μεγάλης Πέμπτης ὅταν διαβάζουν τὰ Δώδεκα Εὐαγγέλια τὰ παιδιά τῶν σχολείων γράφουν τὸ «Πιστεύω» καλλιγραφικὰ και μετὰ τὴν ἀπόλυση τῆς ἀκολουθίας φεύγοντας διπλώνουν τὸ χειρόγραφο σὲ τριγώνου και τὸ θάζουν κάτω ἀπὸ τὸ προσκέφαλό τους. Τὴν ἀλλῆ ἡμέρα παίρνει ἡ μητέρα τὸ χάρτινο τρίγωνο και τὸ θάζει μέσα σὲ μεταξωτὸ ὕφασμα και στὰ δύο ἄκρα ράβει κορδόνι και τὸ θάζει σὲ λαϊμὸ τῶν παιδιῶν ὡς φυλακτὸ, τὸ ὅποιο ἐάν χανόταν ἦταν κακὸ σημάδι για τὸ παιδί. Αὐτὸ τὸ ἔβλεπε κανεὶς στὰ μπάνια, πού ἄρχιζαν ἀπὸ τῆ γιορτῆ τῆς Ἀναλήψεως στὸν λαϊμὸ ὄλων τῶν παιδιῶν πού διηγῶντο πὺς ἄλλος τὸ ἔγραψε σὲ τρίτο Εὐαγγέλιο και ἄλλος σὲ δωδέκατο. Τὸ φυλακτὸ εἶχε ὄμως τὴν βοήθεια και τῶν Δώδεκα Εὐαγγελίων!».

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ

Η ΚΑ ΚΛΕΟΝΗΚΗ ΓΚΙΡΓΚΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τῆ 2η σελ.

ρα μου καθὼς περιμέναμε νά σωθοῦμε ἀπὸ τὴν ἀκτή, μᾶς πήραν σ' ἓνα μεγαλύτερο πλοῖο και τελικὰ ἀποδιδοστήκαμε στὸν Πειραιᾶ. Μείναμε στῆ Ραφήνα μέχρι τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1925 και ὁ θεῖος μου ὁ Βασίλειος Μπαρούτης μᾶς ἔφερε στὸν Καναδὰ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1926 ἀφοῦ μείναμε λίγους μῆνες στὸ Σασκατόν, μετακινηθήκαμε στὸ Ἐντιμόντον, Ἀλμπέρτα. Ὁ πατέρας μου πέθανε τὸ 1943 και ἡ μητέρα μου τὸ 1964. Ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τῶν Μπαρούτη ζοῦν ἀκόμη στὸ Ἐντιμόντον, Ἀλμπέρτα οἱ θεῖες μου Περλάντι Ζαρζαδάτης (Κηπουρός) και ἡ Ἀναστασία Βέζος.

Ἄν και ἦμουν μόνον 8 μῆτων ὅταν φύγαμε ἀπὸ τὴν Τρίγλια, οἱ ἀγαπητοί μου γονεῖς ποτὲ δὲν ξέχασαν τὴν ὀμορφὴ χῆρα ἀπὸ ὅπου προηλάθαν και τὸς ἀνθρώπους μετὰ τὸς ὁποῖους μοιράστηκαν τίς ζωές τους. Ἡ μητέρα μου ἐργάστηκε στὸς μύλους μεταξῆς

τῆς Προύσης. Πολλὰ ἀπὸ τὰ ἄρθρα σας και τίς βιογραφίες σας, μοῦ θυμίζονται τὸς ἀνθρώπους πού ἀνέφεραν οἱ γονεῖς μου ἐπὶ χρόνια και τὰ ἀνέκδοτα εἶναι τόσο οικεῖα, εἰδικὰ ἡ διάλεκτος τῶν Τριγλιανῶν, ὅπως ἐλέγθη ἀπὸ τὸν γιατρό, ἦταν τέλεια! Ἄν και εἶχαν οἱ γονεῖς μου μιὰ ζωὴ λυπηρὴ και γεμάτη γεγονότα, ἔζησαν μετὰ τίς πῦθ ὀμορφες ἀναμνήσεις τῶν ἀνθρώπων και τὴν Τρίγλια, ἐλπίζοντας συνέχεια ὅτι θὰ ἐπέστρεφαν στῆ χῆρα τῆς γεννήσεώς τους.

Παίρνοντας τὴν ἐφημερίδα σας, νιώθω ὅτι ξέρω ὄλους αὐτοὺς τὸς ἀνθρώπους για τὸς ὁποῖους γράφετε στὰ «Τριγλιανὰ Νέα» και ὅτι ἡ Τρίγλια συνεχίζει νά ζῆ στὶς καρδιές μας. Εὐχομαι νά συνεχίσετε τίς προσπάθειές σας και εὐχομαι ἐπίσης συνεχῆ ἐπιτυχία σὲ ἐπικοινωνία μετὰ τὴ γενιά μας τῶν Τριγλιανῶν πού ζοῦν στὸν Καναδὰ.

Μετὰ τὸς πῦθ εὐκρινεῖς προσωπικοὺς χαίρετισμούς στὴν κοινωνία σας τῶν Τριγλιανῶν.

Ο Κ. ΘΩΜΑΣ ΤΣΕΣΜΕΤΖΗΣ

Ὅταν ἦμουν 8 ἐτῶν εἶχα ἀρρωστήσει μετὰ σὸς πίσω ἀπὸ τὸ αὔτι. Τότε φέρανε τὸν Πελαδαρινὸ και με ἔκανε ἐγχείρηση. Ἐπὶ 3 χρόνια εἶχα ζαλάδες και δὲν πήγα σχολεῖο, ὅμως διαβάζω ἐφημερίδα και περιοδικὰ πολλὰ...

Εἶδα στὴν ἐφημερίδα σας Ζαφειρίου Ἐρλές, ἐμᾶς εἶναι Ἑγγρές. Ὁ πατέρας του Σοφοκλῆς και ὁ πατέρας μου Ἀνέστης Ἑγγρές, ἦταν ἀδελφια. Οἱ Ἑγγρέδες ἦταν 5 ἀγόρια και 3 κορίτσια οἱ ὁποῖοι ἦταν ὀλο καλοὶ νοικοκυραῖοι και ἀγαθοὶ ἄνθρωποι.

Με ἀγάπη
Θωμᾶς Τσεσμετζῆς

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

Ἐνθιμήσου σκληρὰ τὴν ὄραία θραυὰ ἐν σελήνῃ λαμπρὰ πού καφεσ τὴν καρδιά.

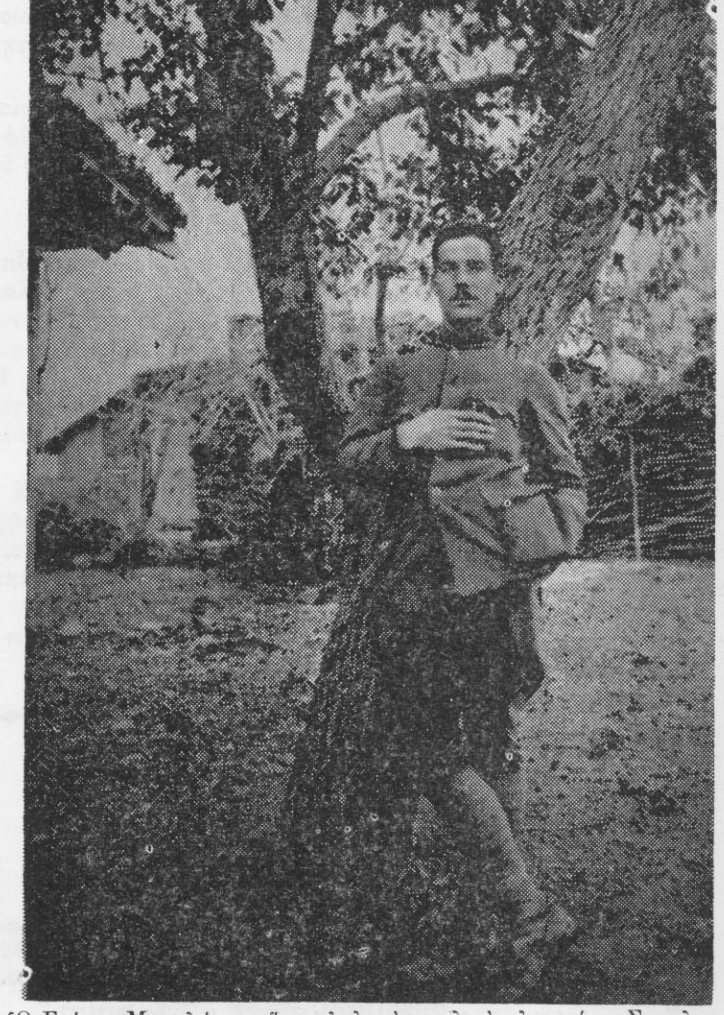
Με πρόδοσες σκληρὰ θὰ προδοθῆς μ' ἄρνῆθης σκληρὰ θὰ μετανιώσης.

Πές μου γιατὶ δὲν μ' ἀγαπᾶς δὲν εἶμαι ἐγὼ ἡ νέα πού ἀγαποῦσε;

Τώρα παίζεις γελάς κι ἀλλῆν ἀγαπᾶς και τὸς ὄρκους πατάς κι' ἐμὲ λησιμονᾶς.

Ἐλα πού θάρρη ἓνας καιρός νά τὸ μετανιώσης σ' ἄλλα χερᾶκια θὰ με δῆς και θὰ τὸ μετανιώσης. Σὰν τὸ θυμιάμα στῆ φωτιά ψυχῆ θὰ παραδώσης.

ΑΝΤΩΝΙΑ Κ. ΣΠΑΝΔΩΝΗ



Ὁ Γούτας Μπουλάκης, ἓνας ἀπ' τοὺς παλιούς ἐντοπίους Σουφλιάριτες, πού ἀγάπησε και βοήθησε τοὺς πρόσφυγες Τριγλιανούς και πού παντρεύτηκε Τριγλιανή. Σὰν πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ν. Τρίγλιας βοήθησε μετὰ κάθε τρόπο τὴν κοινότητά μας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

- 1) Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συμπατριώτες μας, οἱ ὁποῖοι ἀλλάζουν Διευθύνσεις νά μᾶς τὸ γνωρίζουν για νά στέλνουμε τὴν ἐφημερίδα στῆ νέα Διεύθυνσή τους. Ἐπίσης νά μᾶς γνωρίσουν Διευθύνσεις συμπατριωτῶν μας πού δὲν παίρνουν τὴν ἐφημερίδα για νά τὴν στέλνουμε.
- 2) Οἱ συμπατριώτες μας οἱ διαμεινοντες ἐκτὸς Θεσσαλονίκης - Ραφήνας - Ν. Τρίγλιας παρακαλοῦνται νά μᾶς γνωρίζουν τὰ κοινοικια τῶν συμπατριωτῶν μας, δηλαδῆ γάμους, βαπτίσεις, κηδεῖες, διακρίσεις στὶς ἐπιστῆμες, ἀθλητικά κ.λ.π. πρὸς δημοσίευση στὴν ἐφημερίδα ΤΑ ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ.
- 3) Παρακαλοῦνται θερμὰ οἱ συμπατριώτες μας πού θέλουν νά διατηρηθῆ ὁ Σύλλογος, νά συνεχισθῆ και νά βελτιωθῆ ἡ ἐκδοσὴ τῆς ἐφημερίδας μας «ΤΑ ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ» νά μᾶς ἐνισχύσουν οικονομικά.